

ועדה לפאבק בנגע הסמים הפסוכנים

ה' כסלו תשפ"ו
25 נובמבר 2025
סימוכין: 2025-0103-950

**דוח משיבה מספר 4 של הוועדה למאבק בנגע הסמים הפסוכנים
שהתקיימה ביום ראשון, כ"ה בחשוון תשפ"ו (16.11.2025)**

השתתפו:	גב' לורה ורטון גב' יעל גבאי	חברת הנהלה, יו"ר הוועדה סגנית ראש מינהל לשירותי רווחה ומנהלת מערך הרווחה נציגת ציבור, מייסדת עמותה 'מכורים לחיים'
לא השתתפו:	מר אריאל בזיז מר מיכאל הלברשטאם מר אריק וירצבורגר גב' ציפי זוסמן מר אסעד עויס מר שבתאי עמדי גב' אווה שמש גב' אדווה מובשוביץ	חבר הנהלה חבר הנהלה ראש מינהל חינוך ממונה על קידום נוער מנהל בית ספר תיכון ראשדיה, במזרח ירושלים נציג ציבור, מנהל החטיבה לקידום נוער לשעבר מנהלת התכנית לביטחון קהילתי ומערך החירום המינהלי נציגת הרשות הלאומית לביטחון קהילתי
נכחו:	גב' רונית אחדות חודז'ייב הכהן מר יהודה פרוידיגר גב' טלי שונרי מר ניסים דיין גב' יפה אזולאי מר בנימין יוסף מר יהושע אילון בן ציון גלינסקי גב' שלהבת חסדיאל עו"ד דן בן טל	חברת הנהלה חבר הנהלה ממונה שלי"מ (שיקום, ליווי ומניעה) ממונה על השיטור העירוני מנהלת תחום התמכרויות, קידום נוער מנהל המחלקה לטיפול בהתמכרויות ובאסירים משוחררים מנהל לשכה שכונתית, אגף רווחה רכז חרדי עיר ללא אלימות, מינהל חינוך מנכ"לית תאגיד מרו"ם ראש צוות בכיר ליעוץ אגפים

מזכירת הוועדה: אור בוזגלו

ועדה לפאבק בנגע הסמים הפסוכנים

لجنة الحرب على المخدرات | Committee war on dangerous drugs

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 פקס: 02-6297153

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה לפאבק בנגע הסמים הפסוכנים

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. **דברי פתיחה - גב' לורה ורטון, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה**

גב' לורה ורטון, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה, פתחה את הישיבה וברכה את הנוכחים.
2. **טיפול תאגיד מרו"ם בנושא סחר בסמים וסמים - גב' שלהבת חסדיאל, מנכ"לית תאגיד מרו"ם**

גב' שלהבת חסדיאל הציגה את הרחבת הפעילות של תאגיד מרו"ם בתחומי רווחה, חברה, פניות ציבור, עולים וקשישים, לצד ניהול מינהלים קהילתיים.

בתחום הסמים, ציינה גב' חסדיאל כי הפעילות המרכזית היא הפעלת קבוצות NA (נרקומנים אנונימיים). ישנן כ-14 קבוצות, כולל קבוצת נשים, ובהן מעל 300 משתתפים. התוכנית נקראת 12 הצעדים, ללא מטרת רווח וללא דרישות קבלה, המבוססת על תמיכה הדדית בין מכורים מחלימים, כאשר פעם בחודש מגיעים סטודנטים מהתחומים הטיפוליים לתמיכה מקצועית וחיוק. המשתתפים נפגשים פעם בשבוע ועוזרים זה לזה להישאר נקיים, מתוך תפיסה שרק מי שהתמודד בעצמו עם התמכרות מבין באמת את האחר.
3. **טיפול בקבוצות מכורים ובאסירים משוחררים**
 - א. **גב' טל שונרי, ממונה שלי"מ (שיקום, ליווי ומניעה), אגף רווחה**

גב' טל שונרי הציגה את עבודת מחלקת ההתמכרויות באגף הרווחה (שלי"מ), המטפלת בנוער וצעירים וגם במבוגרים. המחלקה עברה לאחרונה למבנה חדש בהר הצופים לצד ארגון ICA, מה שמאפשר שיתופי פעולה חדשים. במחלקה כ-30 עובדים וסטודנטים, והיא מספקת טיפול פרטני וקבוצתי למכורים, עם מרכזים וקבוצות חדשים שנפתחים.

גב' שונרי ציינה כי בשנה האחרונה התמקדו בייצוב המחלקה, עיצוב תפיסת העבודה וחיוק הקשרים עם גורמי חוץ. בתחום המניעה המחלקה פועלת בעיקר בקרב בני נוער, בין היתר בפרויקט חדש בבתי ספר בשיתוף מינהל החינוך.
 - ב. **מר בנימין יוסף, מנהל המחלקה לטיפול בהתמכרויות ובאסירים משוחררים, אגף רווחה**

מר בנימין יוסף ציין כי היקף ההתמכרויות גדול ומגוון, ולכן גם דרכי הטיפול השתנו, מדפוס של "תחתית ורצון לשיקום מלא" כפי שהיה בקרב מכורי הרואין בעבר, אל אוכלוסיות חדשות של סמי רחוב, קנאביס ותרופות מרשם, המחפשות בעיקר שייכות וחיבור חברתי.

מר יוסף הדגיש כי כתוצאה מכך הוקם בירושלים מרכז חדש המאפשר מרחב פתוח ומזמין: ישיבה משותפת, פעילויות וקבוצות מסוגים שונים (לא רק טיפוליות). המטרה היא ליצור תחושת קהילה לצד טיפול, ולהקל על כניסה לתהליך שיקום עבור אנשים שלא מגדירים עצמם "מכורים" אך מתמודדים עם תלות בחומרים. המרכז פועל בשיתוף גורמים שונים. עוד ציין כי הפרויקט נמצא בתחילת דרכו וצפוי להתפתח בחצי השנה הקרובה, במטרה לספק חלופה יעילה למרכזי יום הוותיקים שלא עבדו היטב.

ועדה לפאבק בנגע הסמים הפסוכנים

لجنة الحرب على المخدرات | Committee war on dangerous drugs

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 פקס: 02-6297153

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה לפאבק בנגע הסמים העסוכנים

4. סיכום - גב' לורה ורטון, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה

גב' ורטון, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה, סיכמה את הדיון והודתה למשתתפים על הדיון הפורה.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

בברכה,

לורה ורטון
חברת הנהלה
יו"ר הוועדה

ועדה לפאבק בנגע הסמים העסוכנים

لجنة الحرب على المخدرات | Committee war on dangerous drugs

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ישיבת נגע הסמים -

מספר 4

אגף הרווחה

נובמבר 2025

מרכז קבוצות

- פרויקט חדש בתחום ההתמכרויות למענה קבוצתי למתמכרים של הדור החדש ולבני משפחותיהם
- בניית מרחב פתוח שנותן תחושת שייכות וקבלה בגובה עיניים
- קבוצות מגוונות ומותאמות לצרכים (תרבותי, מגזרי, מגדרי, תוכן טיפולי)

פרויקט גיוס חרדים לטיפול בהתמכרויות

- הנגשת השירות לאוכלוסייה החרדית לפי צרכיה הייחודיים
- למידה ושיתוף ידע בנושא הכניסה למגזר החרדי, בתוך אגף הרווחה ובעירייה
- גיוס סטודנטית לעבודה סוציאלית קהילתית מתוך הקהילה החרדית

רצף טיפולי למבוגרים מתמכרים

- יצירת שיתופי פעולה עם כלל העמותות והארגונים שמטפלים ברצף ההתמכרויות
- מיפוי, הבנת הייחודיות של כל גורם
- יצירת שיתופי פעולה ועבודה משלימה בין השירותים (פנים וחוץ)

וועדת מאבק בנגע הסמים המסוכנים – תמליל

מספר הוועדה : 4

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ה בחשוון תשפ"ו (16.11.25)

מזכירת הוועדה בדיון : אור בוזגלו

שעת תחילת הוועדה : 16:05

שעות סיום הוועדה : 17:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

לורה ורטון :

שלום, אפשר להעביר לשקופית הבאה? בבקשה.

יהודה פרוידגר:

מי עושה את המצגת?

לורה ורטון:

יש שתי מצגות, אחת זה פשוט אני שמתי את סדר היום המתוקן, כי דיברנו ושינינו. אפשר להעביר? מי מטפל בזה? הנה, אוקיי. טוב, שלום לכולם, ואני שוב מתנצלת. אנחנו מתחילים את ההקלטה, ואני מתכבדת לפתוח את הישיבה מספר 4 של הוועדה למאבק בנגע הסמים המסוכנים. ואנחנו לא התכנסנו איזה שלושה-ארבעה חודשים, גם קיץ, גם חגים, וגם היינו צריכים לשנות בגלל החדר את הזמן, אבל בכל אופן, אני מקווה שנוכל להמשיך. לפני שנדבר על סדר היום של היום, אני רק אגיד שבפעמים הקודמות דיברנו בין היתר על, קודם כול, שאיפות להרחיב את הטיפול ומצד שני להיאבק בקיצוץ שבוצע. לצערי הקיצוץ בוצע ולא הגיבו לא למכתב שלנו ולא להתארגנות הארצית נגד הקיצוץ ברשות, אבל אנחנו נמשיך בדברים שלנו. אני גם אציין שיושבים פה יהודה פרוידגר ורונית אחדות, ואני חברת מועצה, ויש לנו גם את המוזמנים כמובן וגם את יעל גבאי ועוד נציגים מהרווחה. אנחנו תכף נעשה סבב קצר ואז נתחיל בסדר היום.

אני גם אגיד שבפעמים קודמות דיברנו על גורמים שונים. שמענו את נציגי המשטרה רק בקצרה. פה? פה מישהו מהמשטרה? אני מקווה שהוא יגיע כי זה היה חשוב, כי בפעם הקודמת הוא לא היה, עשינו איזה סבב, ורצינו... אני חושבת שהדבר החשוב שיצא מהישיבה הקודמת היה תיאום בין כל מיני גורמים, ושלחנו לו דף קשר וזה, אבל הוא עוד לא הגיע. אני מקווה שיגיע כי שוחחנו איתו. בכל אופן, אז נמשיך. בפעמים קודמות דיברנו על תיאום ודברים אחרים ומאבק בקיצוצים. הפעם אנחנו רוצים לשמוע מגורמים נוספים. אני מקווה שנציג המשטרה יגיע, ויש לנו גם את שלהבת ממרום וגם שני נציגים מהרווחה, טלי ובנימין, אז נשמע אותם. עוד דבר שרציתי לציין, שרציתי לשים בו את המיקוד היום, נראה מה קורה עם המשטרה, זה עניין של סחר בסמים, כי אני גם קראתי וגם שמעתי כמה דיווחים על מוקדים של סחר בסמים שלא כל כך טיפלו בהם, ואני חושבת שזה נושא חשוב בכל הטיפול שלנו. אז זהו, בזה אני סיימתי את הפתיחה, ואני חושבת שנתחיל ככה עם טלי ובנימין, אבל קודם נעשה סיבוב קצר, אם אפשר.

הנה, כרמית, את רוצה להתחיל? זה בסדר? פשוט להגיד את השם, שגם נעזור למי שמקליט ועוקב.

כרמית ספיר וייס:

כן. שלום, אני כרמית ספיר וייס. אני אמנם צמחתי בעיתונות המסורתית, ועדיין יש לי טור בימי שישי בסוף השבוע של "מעריב", אבל אני כאן כנציגת ציבור, ועל תקן אחת ממייסדות "מכורים לחיים", שזה גם בית מדרגה וגם בית לגמילה. אנחנו יושבים בבית שמש, אנחנו במגמת צמיחה, לצערי.

לורה ורטון:

וטוב שיש טיפול, זה העיקר. כן. תודה. כן.

רונית חודז"ייב הכהן:

אני רונית, חברת מועצה.

יפה אזולאי:

יפה, מנהלת תחום התמכרויות, קידום נוער וצעירים.

שלהבת חסדיאל:

שלהבת חסדיאל, מנכ"לית תאגיד עירוני מרום.

יעל גבאי:

יעל גבאי, מנהלת מערך הרווחה.

יהושע ינון:

יהושע ינון, מנהל נוער וצעירים במטה. תחתיי יש גם יחידת טיפול לנוער וצעירים המכורים להתמכרויות.

לורה ורטון:

תודה. כן.

טלי שונרי:

טלי שונרי, ממונת של"ם.

לורה ורטון:

מה? סליחה.

טלי שונרי:

ממונה, זה נקרא ממונת של"ם.

לורה ורטון:

לא, לא שמעתי את השם, סליחה.

טלי שונרי:

טלי שונרי. אני אחראית בעצם על המחלקות גם של נוער וצעירים, גם של דרי רחוב וגם של התמכרויות, ובאמת פה תכף נפרט קצת יותר על התמכרויות.

לורה ורטון:

מצוין. תודה. כן.

בנג'י יוסף:

שמי בנג'י יוסף, מנהל המחלקה להתמכרויות ואסירי המשוחררים באגף.

ניסים דיין:

ניסים דיין, הממונה על השיטור העירוני.

לורה ורטון:

תודה.

בן ציון גלינסקי:

בן ציון גלינסקי, ביטחון קהילתי.

לורה ורטון:

תודה.

דן בן טל:

דן בן טל, יועץ משפטי.

יהודה פרוידגר:

יהודה פרוידגר, חבר מועצה.

לורה ורטון:

אוקיי, תודה. אז על זה אני אקווה ששוב המקום הזה ישמש גם ליצירת קשרים.

יהודה פרוידגר:

ואור, מה.

אור בוזגלו:

אני אור, מזכירת הוועדה.

יהודה פרוידגר:

והגברת שמקלידה.

לורה ורטון:

איך קוראים לך?

חיה:

חיה, לצורך העניין.

לורה ורטון:

חיה. אוקיי, בסדר, תודה.

אוקיי, אז נתחיל, אם ככה, עם טלי, בבקשה. אם תוכלי קצת סקירה של העבודה, כן.

טלי שונרי:

בדיוק. אז אני אתאר טיפה את העבודה של מחלקת התמכרויות, שזו נוגעת גם בהתמכרויות של נוער וצעירים. אבל אני אעביר אחר כך את השרביט לבנג'י, ובחרנו שלושה נושאים שבאמת זה מה שכתוב בסדר היום, ועליהם נעשה איזשהו מיקוד. אני בגדול אתאר שבתוך אגף רווחה, בתוך של"ם, יש לנו מחלקה שמטפלת בהתמכרויות. בנג'י אחר כך יתאר גם בתוך התמכרויות, יש לנו מומחים לנושאים כאלה ואחרים. זו מחלקה שעברה לא לפני חצי שנה, נראה לי, בערך, מתלפיות, ביד חרוצים, איפה שישבנו שם, למבנה חדש, יחד עם ICA בהר הצופים. יש לנו מבנה מדהים.

לורה ורטון:

ה-ICA, כלומר, ליד חרוב?

טלי שונרי:

נכון, נכון. יש את המרכז של חרוב, ועכשיו נפתח מרכז חדש להתמכרויות, ובו יושבים גם הארגון של ICA וגם אנחנו. אתם מוזמנים לבוא לעשות שם את הישיבה הבאה, נראה לי שזה גם רעיון.

לורה ורטון:

אוקיי, תודה, זה רעיון.

טלי שונרי:

אז בעצם אנחנו יושבים שם, גם המקום מאוד יפה ומזמין, ולקח לנו בחצי שנה האחרונה גם לנתב את האוכלוסייה שהייתה רגילה לתלפיות, פתאום להגיע להר הצופים. יש בזה אתגרים. אבל בסך הכול, בנג'י אתה תגיד, זה עובד.

יהודה פרוידגר:

אוף, אבל מה, תהיה רכבת?

טלי שונרי:

בדיוק, לגמרי. אז עד ש, אנחנו מתמודדים גם עם המרחק, אבל זה גם פותח אפשרות רגע לעבוד עם צפון העיר.

טלי שונרי:

כן, שהיה קשה יותר להגיע.

טלי שונרי:

אז זו מחלקה של שלושים ומשהו עובדים, קיבלנו השנה גם סטודנטים, מחלקה יחסית גדולה, שבעצם מטפלת במכורים לסמים, טיפול פרטני, טיפול קבוצתי. תכף נתאר עוד על המרכז קבוצות שאנחנו עתידים לפתוח.

לורה ורטון:

סטודנטים שהם סטודנטים לעבודה סוציאלית, וזה חלק מן התהליך שלהם?

טלי שונרי:

כן. אז שבעה סטודנטים זה הרבה מאוד, זה המון. זה ממש דורש גם מאיתנו, גם בנג'י, כמחלקה, רגע להתארגן על הדבר הזה, אבל זה גם נותן עוד כוח אדם מעולה בתוך המחלקה להרים גם טיפולים פרטניים וגם פרויקטים. אז זה בגדול. בנג'י נכנס לניהול לפני כמעט שנה, שנה?

בנג'י יוסף:

עוד יומיים שנה.

לורה ורטון:

וואו, אז לפני שנה.

טלי שונרי:

אוקיי. אז בשנה האחרונה... וגם אני נכנסתי לפני שנה, אז בשנה האחרונה גם רגע לקח לנו לייצב את המחלקה, להכניס את ה'אני מאמין' שלנו וגם ליצור קשרים, למרות שלמחלקה היו קשרים טובים עם גורמים חיצוניים, ועדיין יש משהו שהוא מתחדש בדבר הזה. וגם עם ICA, שבעצם אנחנו יושבים איתם באותו מקום, זה ארגון ארצי להתמכרויות. אז גם התחלנו שם שיתופי פעולה, זה מעניין מאוד. זה פותח דלתות חדשות.

יהודה פרוידגר:

קצת נתונים לתת לנו?

לורה ורטון:

כן, כמה אנשים אתם בקשר איתם, מטופלים?

בנג'י יוסף:

יש לנו כרגע משהו כמו 357, אני חושב, אני לא סגור על זה, שאם במשרד הרווחה אומרים שעל משרה מלאה צריך להיות בין 20 ל-30 מטופלים לתקן, אנחנו על 24, שזה מעולה. יש לנו צוות במערב העיר שיושב באמת בהר הצופים, בבניין מול ICA, בתוך הקמפוס. תכף נגיד עוד קצת על שיתופי פעולה שכבר התחילו. יש לנו צוות שיושב בבית חנינא, בלשכת רווחה שם, מבנה גם הוא חדש ויפה ובאמת מזמין, שזה מדהים לתחום שלנו. ויש לנו צוות לאלכוהול והימורים שיושב גם בקמפוס בהר הצופים.

יהודה פרוידגר:

בכמה התמכרויות אתם מטפלים? סמים, אלכוהול ו...

בנג'י יוסף:

סמים, אלכוהול והימורים ו...

יהודה פרוידגר:

ופורנו, לא?

בנג'י יוסף:

לא, כרגע לא. זה עניין של משרד הרווחה, והתקן לא מאפשר לנו לטפל בזה.

יעל גבאי:

זו קצת רגולציה של משרד הרווחה, ואנחנו...

יהודה פרוידגר:

לא, לא באתי בטענות, ביקשתי מידע.

טלי שונרי:

בסדר.

בנג'י יוסף:

יש לנו שלושה עובדים שנמצאים כרגע בקורס להתמכרות התנהגותית, שכולל מין, שעם זה, יחד עם ההדרכה מהמשרד, נוכל להתחיל לטפל ב...

רונית חודז'ייב הכהן:

אתם בקשר עם האגודה לבריאות הציבור?

בנג'י יוסף:

אנחנו בקשר...

רונית חודז'ייב הכהן:

אז מה התפקיד שלהם? שבירושלים הם גם עוסקים בהתמכרויות, אז איפה...

לורה ורטון:

אגב, תציגי גם, רונית, היא גם יושבת ראש ועדת הבריאות.

בנג'י יוסף:

תחת האגודה לבריאות הציבור יושבים 'יזהר', יושב המרפאה של 'דרור'. זה אחד הדברים שנדבר עליהם, זה קצת על שיתופי הפעולה, רצף ההתמכרויות בירושלים. 'יזהר' הם בעצם מחליפים מזרקים במזרקים, התחילו עם האידס ומזעור נזקים. מדהים להיכנס לשם, גם מאפשרים לאנשים ברחוב להתקלח. נעמה, שמנהלת את המקום בירושלים, היא גם, עם בישול מרוקאי טוב, גם בימי חמישי אפשר להיות שם, אנשים לוקחים קופסאות של אוכל, קצת תחושה של בית. אבל זה אנשים בקצה הרצף שהם בשימוש פעיל מאוד, והמטרה של 'יזהר' זה לא שאנשים יפסיקו להשתמש, זה שהם ישתמשו בצורה מוגנת.

מולם יש את 'דרור', שהוא גם באגודה לבריאות הציבור, למיטב ידיעתי. הם היו בעבר מאמי, החליפו את השם לסול, עכשיו כל המסגרות של תחליפי סם הן תחת השם של 'דרור' בכל הארץ. הם נותנים תחליף סם, זה התחיל עם מתדון, לכן קוראים להם מרכזי מתדון. עברו כמה גלגולים, היום זה סובוקסון, זה משהו שקשה מאוד להשתמש בו. היה אדולן, והיה אפשר לעשות בו שימוש לרעה.

יהודה פרוידיגר:

הוא רעה ממדולן.

בנג'י יוסף:

כן, אבל היה אפשר לעשות שימוש לרעה מהאדולן וגם מהמתדון, אז זה הסובוקסון כרגע, שלא מאפשר לפרק את החומר הפעיל שלו, שזה גם את הסטלה ואת החלקים הבעייתיים, ומאפשר לאנשים בעצם לתפקד.

שיתופי הפעולה שלנו איתם זה שבעצם, נגיד, אנחנו פותחים עכשיו פרויקט אלכוהול יחד עם 'דרור', שיש להם את הסלינקרו, שהוא כדור בשם סלינקרו, שמוריד את הכמיהה לשתייה, לשתיית האלכוהול. אבל בלי העבודה ביחד, שכולם בעצם על הרצף ביחד, אנחנו רואים הרבה אנשים שמוותרים על הסלינקרו, כי בעצם זה לא נותן מענה על ההתמודדות הנפשית, רק על החלק הפיזי,

ולכן הם חוזרים לשתות ומוותרים על הכדור, או שהמסע של ההתמכרות עובר או להתנהגותי או לסמים או למשהו אחר. ולכן זה אחד השקפים פה, זה בעצם שיתופי הפעולה עם מגוון הגופים.

יעל גבאי:

השחקנים.

יהודה פרוידגר:

מה אתם עושים במניעה?

בנג'י יוסף:

זה חלק מזה, עובדים יחד עם עוד אנשים שגם יוצאים לרחוב וגם נמצאים. במקום הפרדה, שגם אנחנו נצא וגם הם יצאו, אנחנו בעצם מנסים לעבוד על איזשהו רצף עם הארגונים שלנו.

יהודה פרוידגר:

במניעה של אנשים שכבר צורכים, או שיש לכם הסברה, הגברת התודעה, הגברת המודעות וכאלה גם? וגם תחת הכנפיים שלכם?

בנג'י יוסף:

אנחנו משתדלים לעשות קצת מהמקום, לפעמים מצליחים יותר, לפעמים פחות, ואנחנו מגיעים, א', לכל לשכות הרווחה בעיר, שהם ידעו על הקיום שלנו, שהעובדים יעברו איזושהי שיעור של הסבר על מה זה התמכרות, איך לתפוס את זה, איך להבין, איך לשאול את השאלות. אנחנו גם מגיעים לקופות חולים, לבתי חולים, לצוותים כאלה ואחרים, כדי לדבר איתם על החלק הזה. אנחנו פותחים עכשיו...

טלי שונרי:

אני אגיד רגע על מניעה, שנייה לפני. במניעה אנחנו יותר עסוקים בנוער, ונכנסנו עכשיו לפרויקט של חמה. אני חושבת שהזכרתי את זה בפעמים הקודמות כשישבנו, אבל זה יחד עם מינהל חינוך, וזה באמת כניסה לתוך בתי ספר, ושם זה באמת על רצף המניעה. אבל זה חברה צעירים יותר, ובבנג'י זה המבוגרים, אז כן, זה פרויקט שאנחנו בתחילת הדרך איתו, וניכנס לתוך בתי ספר. זאת אומרת, אנחנו כשותפים.

לורה ורטון:

רציתי לשאול גם לגבי גב עם קידום נוער, לאחר החיבור ביניכם, אתם גם חלק מהטיפול והמניעה או הכניסה לבית הספר?

טלי שונרי:

רגע, ואני אגיד שאצל בנגיי במחלקה זה מגיל 26 ומעלה, ואצל יהושע זה מגיל 13 ועד גיל 26.

לורה ורטון:

אה, 13. כן. תודה.

יהודה פרוידגר:

זו חובה בבתי ספר או שזה מי שבוחר? איך זה הולך, הכניסה לבתי ספר?

טלי שונרי:

לא, לא.

כרמית ספיר וייס:

זה נורא, אני חייבת להגיד, אני לא אתרגל לזה אף פעם.

לורה ורטון:

למה זה?

כרמית ספיר וייס:

13 עד 26 זה טווחים, זה אותו...

טלי שונרי:

בתוך נוער וצעירים, יש 13 עד 18 ויש 18 עד 26.

כרמית ספיר וייס:

18-26 זה עולמות אחרים.

יהודה פרוידגר:

נכון. למדנו בוועדה הזאת את החלוקה.

יהושע ינון:

זה התייחסות אחרת, לנוער ולצעירים. נכון. והעובדים מתייחסים אחרת לנוער, והדרכי הטיפול הן אחרות גם. כמובן, אם זה נוער אז אתה גם נמצא בקשר עם ההורים, וצעירים זה משהו אחר, זה גם, זה בלי ההורים, בהכרח. אז זה, נכון.

אבל זה, שוב, אני חייב להדגיש שבשונה מבנגיי, אצלנו זה המון, אנחנו מדברים על לאו דווקא על מכורים, על רצף השימוש. אולי גם אצלכם זה ככה, אבל אצלנו זה יותר מובהק, כמובן, נוער וגם

צעירים, שעדיין הם לא מוגדרים כמכורים, אלא איך אנחנו מנסים לעזור להם לצאת מהמעגל שהם התחילו להיכנס אליו, מה שנקרא. אז זה עוד היבט נוסף.

בנג'י יוסף:

בעצם לא צריך שימוש פעיל בלהיות...

יהושוע ינון:

זה יכול להיות, בין אם זה נוער וגם צעירים. מדובר על חברה שהם על רצף של שימוש, והמטרה היא לנסות להגיע אליהם עוד לפני שהם הגיעו לקצה הרצף, ולעזור להם לצאת מהמעגל הזה, כי אנחנו יודעים המון פעמים שמה שגורם לנוער וצעירים, וגם, כמובן, על כל הרצף להשתמש, זו טראומה שקיימת שם באיזשהו מקום. אם אנחנו מצליחים לעזור להם להתגבר על הטראומה הזו, תוך כדי עבודה משותפת גם עם השימוש או הרצף של השימוש, אנחנו מקווים שאנחנו נצליח להוציא אותם מהמעגל עוד לפני שמגיעים להיות מכורים או מכורים כבדים, מה שנקרא.

לורה ורטון:

והחלוקה הזאת היא גם של משרד הרווחה, או איך? כן, 13 עד 18?

יהושוע ינון:

יש מקומות שהצעירים כבר מסונפים למבוגרים, ויש מקומות שזה ככה, שזה כמו אצלנו. זה לא מוגדר אחיד בכל המקומות.

בנג'י יוסף:

בגיל 18, מי שאינו רווק, הוא נשוי או גרוש, יש לו ילד, אז כן הטיפול יהיה אצלנו. ואיזושהי הבנה שמתמודדים עם שלבי חיים של הבוגרים, ואיזושהי הבנה שגם שלבי החיים של המתבגרים בעצם התרחב בדור הזה, ולכן הדפוסים הם יותר שם, וכמובן שזה גם שיתופי פעולה בינינו, ומדברים.

יהודה פרוידגר:

פונים אליכם, או אתם מגיעים לשטח ומאתרים בשטח?

בנג'י יוסף:

האיתור בשטח קצת השתנה עם השנים. היה בעבר את ה... להגיע לכיכר ציון, יש לנו פרויקט יחד עם דרי רחוב להגיע לאזור הדוידקה, שיש איזו חבורה שמתחילה לעשות שם, משתמשים שם, והם גם ברחוב, לכן זה פרויקט משותף, אבל היום אנחנו מדברים על אינטרנט, קבוצות טלגראם, שאנשים נכנסים, ובאמת איזושהי חשיבה אחרת של איך להיות שם. אנחנו גם בירושלים, אחד הדברים שנדבר עליהם קצת זה האוכלוסייה החרדית. נראה לי שדיברנו גם בעבר על הכניסה לשם, וגם שם להגיע לאוכלוסייה היא אחרת. זה לאו דווקא פרסום שנעשה לאוכלוסייה הלא חרדית.

לורה ורטון:

חבל לי ששבי לא פה, כי הוא נתן קצת רקע איך היה פעם.

יהושוע ינון:

לנו כן יש יחידת איתור שיורדת לשטח מדי פעם בשבוע בשעות הערב המאוחרות, הלילה המאוחרות, וכן עובדת על חיבורים איתוריים בשטח, וגם יחד עם קידום נוער, שגם נמצאים בשטח, אז שוב, זה רצף אחר, זה רצף אחר מאשר שבנגי מדבר עליו, וזו המטרה באמת לגעת בכל הרצפים שיש בין נוער, צעירים וכמובן חבר'ה שכבר נמצאים בשטח.

יהודה פרוידיגר:

כשאתה אומר 357, זה כמה מתוך כמה? כמה אחוז זה מתוך, יש לכם בכלל איזו אינדיקציה כמה באמת יש בירושלים, בכל ירושלים?

בנגי יוסף:

יש המון משתמשים, יש המון אנשים שמתמכרים לכל מיני דברים. לפעמים כשאני מדבר עם צוותים או עם אנשים, אז אני מתחיל עם הקפה בבוקר שאני חייב כדי לתפקד. בסופו של דבר, ברור שלא נפתח יחידה לקפה, כן? יש סיבה שסמין אלקוהוליזם והימורים כשאנחנו מדברים על ההתמכרות ההתנהגותית. זה אצל המון המון אנשים. אנשים שהם נמצאים במצב שלא מוכנים לטפל בעצמם, או שרוצים לטפל בעצמם, אנחנו די ממצים את היכולת שלנו ואנחנו ממשיכים למרות המעבר ועם המעבר לגדול מבחינת מטופלים, וזה הרציונל מאחורי אחד הפרויקטים שרציתי לדבר עליהם, שזה מרכז הקבוצות שאנחנו פותחים. המרכזי יום היו, אנחנו מדברים בשנים האחרונות כבר, גם נראה לי שזה עלה פה בוועדות הקודמות, על המעבר בין אוכלוסיית ההרואין והאופיאטים לאוכלוסיית סמי הרחוב, הקנאביס, תרופות המרשם, שזה מאוד שינה את דרכי הפעולה. אם משתמש בהרואין היה אומר, "הגעתי לאיזושהי תחתית, אני מוכן, עכשיו תעשו איתי מה שאתם רוצים. אני פה, מרכז יום מ-8:00 עד 15:00, סבבה, אני נכנס למרכז יום מ-8:00 עד 15:00". היום זה פחות רוח הדברים. אנשים באמת מחפשים הרבה יותר שייכות, יציאה מבדידות, בדידות חברתית, שאנחנו רואים בכל מקום, ולכן פתחנו פרויקט חדש פה בירושלים, שהרבה הרבה גיבוי של האגף, כמובן. מרכז קבוצות שבעצם מתחיל לפעול עכשיו, גייסנו רכזת למרכז ממש לפני שבועיים, לדעת.

והרציונל מאחורי מרכז הקבוצות זה שהאנשים יוכלו לבוא, לשנות כוס קפה, לשבת בסלון, לאכול קצת עוגיות, לשבת, לעשות את הסיגריה בחוץ, בגינה המדהימה שיש אצלנו.

לורה ורטון:

כן, יפה שם.

בנג'י יוסף:

כן, זה מדהים. ובעצם מעבר לקבוצה שהם נכנסים אליה, הם יכולים ליהנות מזה שיש קבוצת שווים שעוברים דברים דומים, שונים, ושהם חלק ממשוהו יותר גדול. יש מישהו שיקבל אותם בחיך כשהם יבואו. מגוון קבוצות, לא רק קבוצות טיפוליות. אנחנו יכולים גם קבוצת גינון, שיש לנו גינה, קבוצת בישול, קבוצת אפייה.

לורה ורטון:

זאת אומרת קבוצה של פעילות, לא רק...

בנג'י יוסף:

קבוצות שונות. השילוב בין הטיפול לפעילות, למרחב הפתוח, לשייכות, לדברים. שוב, כל החברה מתמודדת עם דברים דומים. כשזה מגיע להתמכרות, אנחנו באיזשהו מקום שזה מתיישב על טראומות, מתיישב על דחייה חברתית, מתיישב על צורך לתפקד דרך החומר החיצוני משנה התודעה, ובסוף זה מנהל לי את החיים. אז איזושהי אמונה שדרך החזון המשותף הזה אנשים יהיו חלק ממשוהו שהוא יותר גדול מהם, ושהם יביאו...

לורה ורטון:

שזו תהיה הרגשת שייכות גם.

בנג'י יוסף:

נכון. ואם דיברנו מקודם על 'דרור', נגיד נפתח יחד איתם את קבוצת האלכוהול, או 'יזהר', שזה באמת חלופת מזרקים, הצורך הוא אחר. משתמשי קנאביס, שמצד אחד יגידו, "אבל כולם מעשנים היום ויש דיבור על לגליזציה וכו' וכו'", תהיה לנו קבוצה בסוף. מתלבטים. שבסוף לא סתם הגיעו למחלקה העירונית לטיפול במתמכרים, אנחנו לא חייבים ללכת מעבר למילים של הדור הקודם, שאנשים אומרים, "אני לא נרקומן", לצורך העניין, אלא "יש לי איזושהי בעיה בחיים". בסדר, כל אחד שיגדיר את זה איך שהוא רוצה, אנחנו רוצים לפתוח את הדלתות ולעזור לאנשים להגיע לדבר הזה, שיעזור להם לחיות חיים בלי תלות בחומר חיצוני משנה תודעה. ולכן שיתופי הפעולה הם, אם זה עם 'דרור', אם זה מרכזי תעסוקה, עם כל הגופים השונים שיש פה.

לורה ורטון:

כמה קבוצות יש כאלה?

בנג'י יוסף:

כרגע יש לנו שש קבוצות, גם במזרח, גם במערב, וזו עוד ההתחלה. קבוצות בני משפחה, קבוצות הכנה לטיפול בשני המקומות.

שלהבת חסדיאל:

כמה אנשים יש בכל קבוצה?

בנג'י יוסף:

קבוצת ההכנה לטיפול, היא הגיעה לממדים שאנחנו צריכים חדרים יותר גדולים, הגיעה ל-20 פלוס אנשים שמגיעים לקבוצה הזאת. ראינו, שוב, חלק מהמרכז יום, ראינו במרכזי יום, שלפעמים אנחנו היינו מגרדים את חמשת המשתתפים במרכזי יום. לראות את זה, וזה גם תהליך הקליטה לתוך המחלקה ולתוך הטיפול, מובנה בצורה כזאת שאנשים מגיעים פעמיים לפחות לקבוצה הזאת. הרעיון הוא שהם יעלו למרחב הזה, יפגשו שם את המנחים ואת רכזת מרכז הקבוצות, ישתו את כוס הקפה, יהיו עם עוד אנשים ויבינו, כשאנחנו מגיעים לתוכנית טיפול, לאיזה מרחב אנחנו בעצם רוצים שהם יהיו חלק ממנו.

אז בתקווה שנמשיך ונצליח ונעשה את זה, אחרי כל המעברים, השינויים של הפנים והחוץ שהיו לנו, זה הפרויקט מבחינת המחלקה לחצי השנה הקרובה. אנשים עובדים, מביאים רעיונות, יושבים ביחד, ויש הרבה יותר פתיחות להזמין את המטופלים להשתתף בכל מגוון הקבוצות, ולא לשמור על חדר הטיפול....

לורה ורטון:

רק לאדם אחד.

בנג'י יוסף:

בדיוק, זה בגדול מה שאנחנו רוצים לעשות. אנחנו די בונים אותו לאט לאט, שלב-שלב, משתדלים לעשות את זה נכון כדי שבסוף המקום ינהל את עצמו. נגיד שעד לפני איזה שבועיים זה היה חי פה הרבה יותר מאשר במציאות, אבל לאט לאט אנחנו רואים שזה מתחיל לבוא לידי ביטוי. ושוב, עם המון המון תמיכה, אם זה מתוך האגף, אם זה מתוך הפיקוח, באמת להגמיש את גבולות המודל של מרכז מטרה, כדי באמת לנסות למצוא פתרון למרכזי היום שלא כל כך עבדו בכמעט שום מקום בארץ.

לורה ורטון:

יש עדיין את המרכז שהועבר מליפתא לבית שמש? יש מרכז כזה? זה לא קשור לזה?

יעל גבאי:

זה לא קשור לשירותים שלנו, אבל ככה, ממש לפני שאני עוזבת, אני רק רוצה באמת להגיד שאני חושבת שאחד הדברים המאוד מאוד יפים שאנחנו רואים ככה בקידום של השירות לתושבים שמקבלים שירות במחלקה להתמכרויות, זה לתת להם כמה אופציות, לא רק פרטני, אלא פרטני וקבוצות. ומה שבנג'י באמת אמר, התהליך של להגמיש זה דבר שאנחנו באמת עושים כל הזמן, כי המודלים היו בהתחלה מודלים נורא נוקשים, שהתאימו באמת למתמכרים דאז. הם לא מתאימים

היום, אנשים לא מסוגלים להתמסר, נגדיר את זה ככה, לתהליך הטיפול, ברמה שהם לא עובדים והם לא עושים שום דבר, אלא צריך לעשות את זה גם וגם, ולכן המגוון הזה והאפשרות גם של מקבלי השירות שלנו להגיד מה מעניין אותם ולהשפיע גם על התוכן, זה דבר גדול, שהחוכמה היא לא רק אצל אנשי הטיפול, אלא סיעור המוחות המשותף הזה. באמת, להסתכל בגובה העיניים, יש פה ערך מאוד מאוד גדול.

לורה ורטון:

נשמע מצוין.

יעל גבאי:

כן. אז אני מצטרפת להצעה של טלי, ככה באמת להזמין את הוועדה לביקור במקום, כי זה באמת שיתוף פעולה שעשינו אותו כבר לפני כמה שנים, עיריית ירושלים סייעה גם בהקמה של המרכז, של ה-CA. זה כמו קמפוס חרוב, סוג של שיתוף פעולה, סוג של שיתוף פעולה דומה, ובאמת יש לנו שם מקום מדהים, מדהים מדהים, שמרחיב ככה את הלב ובאמת נותן שירות מאוד מאוד מכובד, וגם לעובדים שלנו הוא מקום מכובד ונוח לעבוד. אז אני ממש מתנצלת שאני צריכה לעזוב, אבל מה שקורה פה בעיניי מצוין. תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה רבה, יעל, גם על ההגעה וגם על העבודה.

יעל גבאי:

תודה רבה. ביי.

לורה ורטון:

רציתי לשאול, כי לא כל כך הבנתי, אם אתם עובדים, אם נראה לכם קידום נוער, איך השילוב שם של הדברים?

יפה אזולאי:

לא הבנתי את השאלה.

לורה ורטון:

אתם קידום נוער, אתם מתחילים בגיל 13, איך אתם עובדים?

בנג'י יוסף:

אנחנו מתחילים בגיל 26, אצל יהושע יש את המחלקה מגיל 13.

לורה ורטון:

אז יש שיתופי פעולה, או איך הדברים עובדים ביניכם?

יפה אזולאי:

זה שתי יחידות מקבילות, פחות או יותר באותם אופנים, עם אותה אוכלוסייה. אני כן אגיד שיש שני דברים מרכזיים שאני חושבת שהם שונים. ברווחה יש מה שנקרא פקידי סעד, ולנו אין פקידי סעד. זה נכנס לחוק הנוער, שבעצם במצבים קיצוניים וקשים צריך להפעיל את החוק. אז להם יש ולנו אין. אז לא פעם בעבר שהגיע אלינו משהו והרגשנו שפקידת סעד צריכה להיכנס לתמונה, אז העברתי ליחידה שלהם. אנחנו יכולים להפעיל פקידי סעד בלשכות, אבל זה קצת יותר מסובך. ומבחינת צורת העבודה, אז אצלנו זה באמת מחובר לעניין של האיתורים והלהיות במקום שהמטופלים נמצאים. והעובדים הם גם אלה שמאחרים. אז זו הייחודיות.

לורה ורטון:

אבל עם האיתורים אז אתם מפנים, אתם עובדים יחד?

יפה אזולאי:

לא, אנחנו, האיתור הוא חלק מהעבודה עצמה, זאת אומרת, לאתר וליצור קשר ולהתחיל לטפל. אנחנו בדרך כלל לא מפנים, אבל היו לאורך השנים שיתופי פעולה בנושא של יש כאלה שטופלו שם ואז הגיעו אלינו מכל מיני סיבות, וההפך, זאת אומרת, יש שיתופי פעולה.

לורה ורטון:

נגיד, גם בעבודה בבתי ספר, שאמרתם שאתם מתחילים עם... אם זה גם איתכם או איך אתם מתחילים, כן?

יפה אזולאי:

נגיד שאנחנו שנים קודמות, לא בשנתיים-שלוש האחרונות, אבל הייתה תקופה שעבדנו בכמה בתי ספר שיותר מיועדים לנוער במצוקה. היו אז יותר עובדים. לגייס עובדים זו משימה בלתי אפשרית עכשיו. יש לי כמה תקנים שלא מאוישים כבר שנים. אנשים לא מגיעים לעבוד, כן.

לורה ורטון:

באמת? כמה?

יפה אזולאי:

חסרים לי שלושה עובדים כבר הרבה זמן. אז היו שנים שעבדנו יותר בבתי ספר, שהיה נציג, זה מורכב לעבוד בבתי ספר, יש לזה את המורכבות, אבל היה עובד שהיה מגיע פעם בשבוע לבית ספר ומאחר שם ומטפל. בשנים האחרונות אנחנו פחות עושים את זה, כי אין לנו כל כך כוח אדם, אבל יש לנו

קשרים עם בתי ספר. זאת אומרת, רק היום היועצת הפנתה אליי שני נערים שהתחילו אצלנו טיפול.
אנחנו בקשר עם בתי ספר.

לורה ורטון:

אז אתם בקשר עם בתי ספר, ובמקרים קשים יותר, על פי חוק הסעד, אתם רק מעבירים אלינו, נכון?

יפה אזולאי:

מעבירים למי?

לורה ורטון:

לרווחה. אם מדובר במקרים.

יפה אזולאי:

שוב אני אומרת, אם יש, זו לא המדיניות. אבל שוב, אם יש מקרה ספציפי שמגיע, ואני מרגישה שהיום צריך להפעיל את פקידת הסעד, אז אני כן אפנה לרווחה. אבל זה לא קורה הרבה.
זה לא קורה הרבה, כי גם אם צריך פקידת סעד, כל התהליך של להכיר ולגייס אותו לטיפול, זאת אומרת, זה לוקח הרבה זמן. גם אם יש פקידת סעד, זה רק פקידת סעד. זאת אומרת, זה אותו תהליך, פחות או יותר, אז...

לורה ורטון:

אוקיי. תודה. אני חושבת שאחת מהסיבות שאנחנו פה זה לנסות לעבוד יחד...

יפה אזולאי:

כמובן, אנשים עם נוער וצעירים והחפיפה ביניהם, זה בדיוק זה.

טלי שונרי:

אני חושבת שכולנו מתעסקים בדבר הזה, כי בעצם יש שתי יחידות, אחת במינהל החינוך ואחת באגף הרווחה, שהעולמות שלהם הם עולמות מקבילים, ואז בעבודה משותפת מנסים רגע להבין מי יושב על מה.

יהושע ינון:

לדייק את העבודה.

טלי שונרי:

איד?

יהושוע ינון:

ולדייק את העבודה.

טלי שונרי:

כן.

יהושוע ינון:

אני נכנסתי לנהל לפני חצי שנה, אז אני עדיין בחיבורים...

יהודה פרוידגר:

עדיין בלמידה.

יהושוע ינון:

אני עדיין בחיבורים.

יהודה פרוידגר:

אולי חינוך יעשו מניעה ואתם תעשו טיפול. חינוך זה באמת יותר מתאים למניעה, תעשו חלוקה כזאת, שהם יתעסקו במניעה. כל מה שאת אומרת, שאתם נכנסים לזה, שהם יטפלו בזה. ושה יהיה המלצה של הוועדה, באמת. חינוך זה מתאים, שיתעסקו במניעה. חינוך, תוכניות חינוכיות, חינוך זה היה, כל הנושא הזה, ידברו על התמכרויות... מה?

רונית חודז'ייב הכהן:

הוקוס פוקוס.

יהודה פרוידגר:

הוקוס פוקוס. מה, באמת, יאללה, מישו צריך לחתוך את זה, וזהו.

רונית חודז'ייב הכהן:

בוא נדבר על התאגיד העירוני, אני מתה לדעת מה אתם עושים.

לורה ורטון:

אוקיי, תכף נגיע לזה גם. אבל בוא נגיד ככה, אני לא יודעת אם זה הפורום, כי צריכים גם אנשים מכוח אדם, יעל ומנכי, אבל יכול להיות שבאמת אפשר לעשות...

יהודה פרוידגר:

משאבי אנוש, תביאי את המנכ"לית.

לורה ורטון:

כי אני מכירה את קידום הנוער קצת, מאוד אוהבת, מכירה את העבודה, וגם מכס, אבל באמת לא כל כך ברור לי איפה הקווים.

יפה אזולאי:

לא, אז אני רוצה להגיד משהו. אני מדברת על תחום ההתמכרויות, אבל בתוך קידום נוער יש עוד מאות עובדים שעובדים עם נוער בסיכון ובמצוקה. ואפרופו מה שאמרת בהקשר החינוכי, אז הם עובדים בגישה של חינוך-טיפול, אוקיי? אז יש את כל המענים האחרים שקיימים בקידום נוער, של בעצם טיפול בנוער בסיכון, במצוקה, שקשור למניעה, שקשור לעבודה קבוצתית, ל... זאת אומרת, יש מגוון מאוד רחב של עבודה בתוך קידום נוער, שקשורה למניעה, אוקיי? זאת אומרת, זה לא, הם מאתרים נוער בסיכון, נוער בסכנת נשירה. זה לא בהכרח, יש פה קצת בלבול הרבה פעמים בוועדה, כי כשזו ועדה שנוגעת לנגע הסמים, אז אנחנו מדברים על מתמכרים, אוקיי? זאת אומרת, כל מי שיושב פה עובד עם מתמכרים. אבל כשאנחנו מדברים על חינוך, אז זה משהו אחר, כי זה בעצם להגיע לבני נוער שהם לא בהכרח מתמכרים, ויש לזה...

לורה ורטון:

זה מה שהוא, זה מה שהוא אומר.

יהודה פרוידגר:

אם זה היה ככה, אז סבבה. הבעיה שאתם מטפלים גם, לא בעיה, מה שקורה בפועל, שאתם מטפלים גם במתמכרים, ממש.

יפה אזולאי:

מה הבעיה?

יהודה פרוידגר:

לא רק במניעה. כי יש רווחה שמטפלים במתמכרים.

יפה אזולאי:

בסדר, אבל מה הבעיה בזה?

יהודה פרוידגר:

למה צריך שני גופים שיטפלו באותו דבר?

יפה אזולאי:

בסדר. זה, אתה יודע, זה...

יהודה פרוידגר:

אז מי אמר שאי אפשר לשנות את זה? איזה מין דבר זה?

יפה אזולאי:

בסדר, מה הרציונל אבל?

יהודה פרוידגר:

אני רוצה להגיד לך, אנחנו פה יושבים, לא סתם, כאילו באמת, אני חושב שזה דבר שהוא באמת מרגיז. אנחנו באיזשהו מקום, לא באיזשהו מקום, אנחנו נציגי ציבור, נכון? בין השאר נציגי ציבור, רוצים לדעת שהעירייה עושה את הדברים הכי נכונים במשאבים שיש, שעומדים לרשותה, ללא בזבזנות, ללא בזבז, ללא סתם כספים שהולכים לכפל מנהלים, לכפל תפקידים, לכפל תפקידים, לכפל תפקידים, למשהו גם שיהיה בהיגיון, שיעשה סדר.

אמרתי קודם, אני נכנסתי כמחזיק תיק צמיד ומחזיק תיק הגיל השלישי. קודם כל לא הסכמתי שתהיה חלוקה לחרדי, למזרחי, למזרח העיר, לזה, הכול אני, כל המחלקה הזאת מטפלת בכולם. ובכל המקומות שזה משיק לרווחה, אנחנו יושבים כל הזמן לדייק את זה, שתהיה הפרדה בין מה שאגף חברה עושה למה שאגף רווחה עושה, ולמצות את המקסימום מהכסף שעומד לרשות העירייה, למשאבי העירייה, לטובת האוכלוסייה, ואני חושב שבאמת יש מהפכה בתחום הזה בעיר ירושלים. ולהגיד שפה זה עשרים שנה כבר מתעסקים באותו דבר, זו לא תשובה שמקובלת על נציגי ציבור, לא תשובה שמקובלת.

יפה אזולאי:

מה זאת אומרת? אני לא מבינה, איפה הקושי?

יהודה פרוידגר:

למה שני גופים צריכים להתעסק באותם אנשים?

יפה אזולאי:

זה לא בדיוק אותו דבר.

יהודה פרוידגר:

אז זה מה שאני אומר, בואו נשמע מה זה לא אותו דבר, מה הם לא יכולים לעשות שאתם עושים, ומה הטוב אחר שהם עושים.

יפה אזולאי:

לא, זה לא העניין.

טלי שונרי:

יהודה, אני מסכימה, ... צריך להתנהל הרבה יותר גבוה.

יהודה פרוידגר:

נכון, אבל אני מסביר שזה לא יאללה ל-20 שנה, שלום עליכם.

יפה אזולאי:

לא, זה לא העניין.

לורה ורטון:

חברים, רגע, אני רוצה אבל להגיד כמה נקודות, כי אני מכירה את זה גם.

יפה אזולאי:

קודם כל, אני רוצה להגיד משהו, אם הם רוצים, כאילו, אתה מציע איזה משהו מבלי להכיר. זאת אומרת, אם רוצים לעשות דיון עומק על זה, זה בסדר גמור, אבל אתה כאילו מציע משהו שאין תשתית לדבר הזה, אוקיי? עכשיו, אני לא שוללת לכן או לא, אבל אני אומרת, זה מין קפיצה כזאת למשהו. קודם כל, יש הבדל בין היחידות, אוקיי?

דן בוטל:

זו שאלה לוועדה אחרת.

יהודה פרוידגר:

זה לא הוועדה, אבל אני אומר שאם, בסדר, בואו נדבר על זה.

לורה ורטון:

אבל, רגע, אני אגיד את זה ככה.

יפה אזולאי:

אבל זה לא, אתה יכול לנהל על זה דיון אם אתה רוצה, ואתה יכול להעמיק בזה, ולהבין מה הרציונל של כל דבר, ואיך כל דבר פועל. זה בסדר גמור, אני לא אומרת כן או לא, אבל מדיון מסוים להסיק איזו מסקנה, זה נראה לי קצת...

לורה ורטון:

יפה, אני אגיד את זה ככה, קודם כול, אני באמת, רגע, אני באמת מעריכה ומודה לכל מי שפועל בתחום, ואני לא חושבת שיש בזבוז כוחות במובן הזה שמישהו, יש לו תקנים, או אנשים שלא עובדים.

להפך, אני חושבת שרוב העובדים הסוציאליים בעיר הזאת, בעירייה הזאת, עובדים מעל ומעבר ובתנאים בדרך כלל לא כל כך טובים. אז זו לא ביקורת על אף אחד, אבל מה שכן קורה כשאנחנו יושבים פה, וחלק מהרעיון של הוועדה זה לתאם את העבודה, זה ששומעים שיש חפיפה שאולי אפשר לארגן אחרת. אני לא חושבת שוועדה, אני יודעת שוועדה לא יכולה לשנות את זה, אבל זה נושא שעולה, שאני חושבת שראוי אולי לדון בו, להקדיש לזה זמן, להזמין לכאן את המנכ"לית, משאבי אנוש ואנשים אחרים, ולעשות חשיבה אם אולי אפשר או כדאי לחלק את הדברים אחרת. אני לא יודעת אם זה טוב, אבל אני חושבת שזה נושא ראוי לדיון, וכמו שיהודה אמר, אני הכרתי את זה כשהחזקתי את התיק לגיל השלישי, שיש מחלקה ברווחה ויש מחלקה בתרבות ופנאי, והיה, לא רק שהיה מחסור בקשר...

טלי שונרי:

יש היום כפילויות?

לורה ורטון:

יש כפילויות, אני חושבת, אבל אני רוצה ש...

יפה אזולאי:

אני רוצה להגיד מילה לגבי זה. נכון שזה שתי יחידות שהן תחת הרווחה, תחת פיקוח הגב של הרווחה, והן עובדות עם אותה אוכלוסייה. הייחודיות שלנו היא בזה שהעובד שלי מגיע יום-יום בערב לרמות ונמצא ברחוב ומאתר את האוכלוסייה הזאת. זה לא נעשה בשום מקום אחר.

לורה ורטון:

אני לא חושבת שיש אנשים שלא עושים דברים חשובים.

יפה אזולאי:

לא, אני רק אומרת.

לורה ורטון:

אני יודעת שיש שוני, אבל אני לא יודעת אם זה מספיק מחודד, אם זה מספיק ברור, ועובדה, יהודה, יש לו בכל זאת ניסיון פה..

יפה אזולאי:

בסדר, יהודה עסוק בלארגן דברים, אז הוא מציע דברים. בסדר גמור, אבל אני אומרת, עדיין יש ייחודיות.

לורה ורטון:

טוב, אז אני מציעה שנעבור הלאה, כי כבר אנחנו על רבע לחמש. אבל

יהודה פרוידגר:

אבל אני פה בוועדה הזאת, או בוועדות אחרות שנוגעות בתחום הרווחה כבר כמה שנים, כל פעם שהנושא הזה עולה, אומרים, תעזוב, 20 שנה...

יפה אזולאי:

לא, אנחנו לא אומרים שזה בגלל שזה 20 שנה ככה.

יהודה פרוידגר:

זה התשובות שמקבלים פה, ו...

לורה ורטון:

לא, היא אומרת שהם עושים.

יפה אזולאי:

לא, אני רק, קודם כל, אני אומרת, זה בסדר לקיים דיון, אז האם אתם רוצים לקיים דיון? זה בסדר גמור. הטיעון של 20 או 40 שנה, או מה שלא יהיה, זה לא הטיעון, זה לא הטיעון המרכזי, בכלל לא.

יהודה פרוידגר:

ברור.

יפה אזולאי:

אני חושבת שצורת העבודה היא הטיעון המרכזי, אבל הכול פתוח לדיון, כאילו, זה לא...

כרמית ספיר וייס:

אני רוצה להציע ברמה האופרטיבית, שנדון באמת על הסברים קצת יותר מאשר "היי, אני כרמית ו...", ושנחנו נבין באמת לעומק מה כל יחידה עושה. אני חושבת שזה יכול לעזור לכולנו, באמת, ואז גם אף צד לא ירגיש פגוע, כי זה נראה כאילו העבודה שלו מוקטנת. באמת אין עניין לעשות את זה, באמת שלא.

לורה ורטון:

בואו נגיד ככה, אני חושבת שזה נושא שרצוי לדון בו, כי ככה זה בכל עיר. יש בעיות ארגוניות בתוך העירייה, בכמעט כל מנהל שאני מכירה, וכאן זה בכלל בין מנהלים שונים. אבל אני חושבת שזה לא המקום היום, כי אנחנו צריכים גם עוד גורמים, גם יעל, גם גיל, גם המנכ"לית. אז אנחנו... אבל רשמתי לי כנושא להמשך, שאפשר לדון בו. יכול להיות שהמסקנה תהיה שטוב שזה ככה. אני מניחה שזה

יהיה טוב שיהיו שני גורמים, אבל אולי החלוקה תהיה קצת שונה. ושוב, אני יכולה לקחת דוגמה למה שעשינו עם הקשישים בזמנו, שהייתה חלוקה בין מה עושים ברווחה ומה עושים בתרבות ופנאי, שלא עסקו בדיוק באותם דברים, כי חבל שמישהו לא ייקח תחום אחד וירחיב אותו, במקום ששניהם יהיו באותו תחום בחפיפה. אז זהו. אז תודה. ורשמתי לי כאופציה יחד עם קופות החולים, ויש לנו עוד כמה נושאים שאנחנו נדון בהם בהמשך. אז תודה.

יש המשך לזה? אתה רוצה לציין עוד דברים? כי היו גם דברים על חרדים שרצית לציין, וכן, אז כן.

בנג'י יוסף:

מבחינת חרדים אנחנו מכירים את העיר ורואים, כמו שאמרת, שהשירות יהיה לכולם ולא לאוכלוסייה כזאת או כזאת. אנחנו רואים שהרבה פחות חרדים פונים אלינו לטיפול. יש חרדים בודדים שבסוף מגיעים. גייסנו עכשיו סטודנטית קהילתית מתוך המגזר החרדי כדי להיות ייעודית לפרויקט הזה של גיוס חרדים לטיפול בהתמכרויות. אנחנו מבינים שזה עובד קצת אחרת מהאוכלוסייה הכללית, שיש צורך באמת להגיע, סוג של מלמטה, או דרך עסקנים, לפגוש את הרבנים הנכונים ואת האנשים שיכולים בעצם לתת לנו פגישה ואת הברכה להגיע לשבט העירייה.

יש גם, אני הבנתי באחת הוועדות לפני לא מעט זמן, שיש כל מיני קבוצות WhatsApp שיכולות להגיע לעשרות אלפי אנשים, בפרסום נכון וגיוס נכון, שנוכל להגיע לשם. אז אני מציין את זה כפרויקט שאנחנו מצד אחד מאוד מתמקדים בו, יש לנו את הסטודנטית הייעודית לזה. מצד שני אנחנו כן צריכים איזושהי למידה, שיתוף ידע מתוך העירייה. אני בטוח שיש אנשים עם גישה כזאת או אחרת שאוהבים גם לעזור, זה גם חלק מהציון של הדבר.

טלי שונרי:

וזה מבחינתי אפילו פנייה לוועדה, שאם יש לכם אנשי קשר או אנשים שיכולים לקשר אותנו לתוך הקהילות החרדיות, אנחנו נשמח לעזרה.

כרמית ספיר וייס:

יש פה ראש עירייה מגה-עסקן, הוא יכול למנף את זה מצוין, אני לא צוחקת, הוא מחובר לכל הרבנים. סטודנטית אחת יכולה להשתלט על...

בנג'י יוסף:

לא לבד, יש לנו מחלקה שלמה שיחד איתה, והיא...

כרמית ספיר וייס:

הרי יש כל כך הרבה, יש אחוזי...

בן ציון גלינסקי:

ישיבת הדגל...

כרמית ספיר וייס:

רגע, רגע, יש אחוזי נשירה מאוד גבוהים מהמסגרות החרדיות שלהם.

בנג'י יוסף:

אני לא יודע מה יש בתקן החרדי, אבל בביטחון ...

כרמית ספיר וייס:

היה פעם תקציב בט"פ לדבר הזה, שאצל מבוגרים עכשיו?

בנג'י יוסף:

אני לא מדבר על צעירים, אני לא מדבר על נוער, אני מדבר על מבוגרים.

כרמית ספיר וייס:

אז ראש העירייה הוא הפתרון, אין ממופה ממנו וממפה ממנו.

לורה ורטון:

יש לו גם יועצים חרדיים.

כרמית ספיר וייס:

עסקנות צריכה גם לבוא עם עבודה, באמת.

יהושוע ינון:

סורי, אני צריך לזוז, אז...

לורה ורטון:

אוקיי. אתה רוצה להוסיף משהו?

יהושוע ינון:

אני רק אגיד שיש פה, כל מה שקשור, את אומרת לצעירים ולנוער, שיש הנושא של מניעה וחשיבה. א' כל יש פה את תוכנית "יתד" שהיא פרוסה.

לורה ורטון:

מה זה תוכנית "יתד"?

יהושוע ינון:

'יתד' זו תוכנית לאומית לצעירים מגיל 18 עד 26, שיש אוכלוסיה גם במטה וגם באזורים שאמורות לתת מענה לצעירים על הרצף, לאו דווקא בקצה רצף הסיכון, אלא כל הרצף, בין אם זה סביב תעסוקה ומלגות וכולי, וכמובן צעירים שזקוקים יותר לליווי רגשי, וגם אם זה צעירים שהם זקוקים לליווי סביב בריאות הנפש. אבל בתוך המסגרת הזאת, אם אנחנו מזהים צעירים שזקוקים, שהם על רצף השימוש הזה, הם כמובן נכנסים לתוך העולם של יחידת ההתמכרות שלנו, אבל זו הסתכלות הרבה יותר רחבה. וגם הנושא של נוער, יש לנו כמובן בתוך הציבור החרדי את כל מה שקשור לנוח"ם, נוער חרדי מתמודד, ויש לנו נוח"ם בכל השכונות החרדיות היום, ככה שיש פה מנעד מאוד מאוד רחב, שנותן מענים לצעירים ולנוער הרבה מעבר לעולם הנושא של התמכרויות, וכל מה שקשור להתמכרויות, אנחנו כמובן מנסים לתת את המענים האלה ספציפית בתוך עולם התוכן של יחידת ההתמכרויות.

לורה ורטון:

נוח"ם זה של משרד הרווחה?

יהושוע ינון:

נוח"ם, כן. זה חלק מהתוכנית שלנו של נוער וצעירים, של נוער. זה יותר מסונף לנוער, לא של צעירים.

כרמית ספיר וייס:

איפה יושב היום התקציב של הבט"פ, שגם היה מיועד לדבר הזה?

יהושוע ינון:

מה זה?

כרמית ספיר וייס:

בט"פ, ביטחון פנים, המשרד לביטחון פנים, היה לו תקציב גם כן למיגור סמים ואלכוהול.

לורה ורטון:

הייתה תוכנית לחוסן קהילתי, שדיברנו עליה, אני חושבת, לא בישיבה הקודמת, לפני זה. רוב הזמן היה קיצוץ מסיבי.

בן ציון גלינסקי:

אצלנו זה בביטחון קהילתי.

לורה ורטון:

אה, אוקיי. זה היה קיצוץ מסיבי של, אני לא יודעת, יותר מ-50 אחוז.

יהודה פרוידגר:

הם הביטחון הקהילתי, הוא הביטחון הקהילתי.

לורה ורטון:

אז הם היו, כן.

יהושוע ינון:

אני מתאר מה שתחתי ובאמת יש פה עולם תוכן. ואנחנו רואים נוח"ם שהוא עשרות, עשרות של עובדים, גם של עובדים סוציאליים וגם של מדריכים שמפוזרים בכל השכונות החרדיות ונותנים מענה בתוך השכונות, ויש גם יחידות, יש מחלקת נוער וצעירים בכל אזור, ש...

יהודה פרוידגר:

זה לא נותן לך מענה לחרדים?

יהושוע ינון:

זה ברמה של נוער.

לורה ורטון:

אז השאלה היא מה קורה כשמגיעים לגיל 18.

יהושוע ינון:

18 זה עדיין "יתד".

יהודה פרוידגר:

עד 26, לא?

יהושוע ינון:

26. הוא מדבר יותר על עולם תוכן של מבוגרים, שלא תמיד... חברה, לא כל מי שנפגש עם עולם השימוש זה רק בגיל נוער וצעירים. יש לצערנו חברה שעברו את כל התהליכים, עברו חיים סבירים ומתמודדים עם משברים, נפגשים עם זה בגילאים יותר מבוגרים.

לורה ורטון:

אבל התוכנית הזאת של משרד הרווחה זה ייעודי, זה מיועד, ייעודי לחרדים ורק לחרדים.

יהושוע ינון:

נוח"ם זה ייעודי לחרדים.

לורה ורטון:

זה ראשי תיבות לאלה.

יהושוע ינון:

כן, כן, ויש נוער במזרח ירושלים שמיועד לאוכלוסייה הערבית. יש גם, גם להם יש את אותו דבר, נקרא לזה נוע"ם ולא נוח"ם. בסדר? אבל יש לכל אוכלוסייה את המענה שלה, בהתאם לצרכים שעולים מהשטח.

לורה ורטון:

הבנתי.

יהודה פרוידיגר:

ובכמה, אתה יודע להגיד מספרים? בכמה חרדים אתם נוגעים? בכמה...

יהושוע ינון:

בצעירים, או ב?

יהודה פרוידיגר:

בצעירים.

יהושוע ינון:

בצעירים אנחנו כרגע נוגעים היום, אנחנו נוגעים ב-2,500 צעירים בעיר, גם במערב וגם במזרח העיר.

יהודה פרוידיגר:

שהם מכורים?

יהושוע ינון:

לא, לא, לא. לא שמשמששים, שזקוקים לליווי גם אחרי גיל 18. כן, זה 2,500 צעירים על רצף של ליווי פרטני, חיבור לתוכניות. יש גם לא מעט תוכניות, גם במערב העיר וגם במזרח העיר, שפרוסות כדי לתת מענה לצעירים על כל הצרכים שעולים.

לורה ורטון:

אבל 2,500 זה כולם?

יהושוע ינון:

סליחה?

לורה ורטון:

2,500 זה נוח"ם ונוע"ם וכולם?

יהושוע ינון:

לא, 2,500 זה רק צעירים, רק צעירים. נוח"ם זה עוד משהו נוסף של...

טלי שונרי:

זה 18-26, אנחנו באמת מבלבלים, גם לי לקח מלא זמן להבין את ה...

יהושוע ינון:

אבל זה שני... זה שני... אנחנו אומרים, קודם כל יש נוער ויש צעירים.

טלי שונרי:

הנוח"ם זה עד 18, והצעירים 'יתד' זה מ-18 עד 26.

לורה ורטון:

הבנתי.

יהושוע ינון:

בסדר? אז צעירים זה מתן של 2,500 צעירים לצעירים.

לורה ורטון:

18 עד 26, 2500 הבנתי.

יהודה פרוידגר:

ועד 18?

יהושוע ינון:

עד 18 במערב העיר אנחנו נותנים מענה, אין לי כרגע מספר מדויק, אבל אני אומר, זה מעל 1,500 בני
נוער במערב העיר. למזרח אין לי כרגע את הנתונים.

לורה ורטון:

אוקיי, תודה. תודה רבה שהגעת. כן, ובהצלחה בהמשך העבודה. אוקיי, אז גם הבעיה היא שיש הרבה כפילויות ודברים גם בתוך המשרדים וזה. אבל רציתי להגיד משהו על זה, כי...

בן ציון גלינסקי:

אנחנו בביטחון הקהילתי בעיקר מתמקדים במניעה. זה עיקר התחום שלנו. אנחנו מתעסקים בכל מיני תוכניות מניעה, יש לנו סיירות הורים ברחבי העיר. התופעה הזאת של סמים ואלכוהול אנחנו רואים אותה, היא נמצאת על שולחנם של ההורים המתנדבים ברחבי העיר. בהחלט זו תופעה נפוצה. יש לנו גם השתלמויות והנחיות גם להורים, לצוות של סיירות ההורים וגם לצוותים חינוכיים: משקפיים שמדמים אלכוהול ומשקפיים שמדמים סמים. בעצם אנחנו יודעים שאנחנו לא יכולים למנוע את השימוש, אנחנו רוצים יותר שלנוער יהיה שימוש מושכל בדבר הזה. אז אנחנו מביאים לו, כאשר בבית הספר הוא בדרך כלל לא שתוי או מעושן, אנחנו נותנים לו משקפיים שיחווה איך הוא רואה את העולם כאשר הוא מעושן. זה בעיקר ההתמקדות שלנו בעיר.

לורה ורטון:

וזה מה שנשאר מהביטחון הקהילתי.

בן ציון גלינסקי:

כן, כי אנחנו תוכנית שנמצאת תחת פדגוגיה. כן, זה מה שנשאר מאיתנו.

לורה ורטון:

אז זה היה קיצוץ גדול.

בן ציון גלינסקי:

פעם זה היה מעצמה, היום אנחנו תוכנית.

לורה ורטון:

כן, והורידו את כל התקציבים.

יפה אזולאי:

אבל בהקשר הזה אני יודעת שהזכרתם קודם את ICA, אז אני יודעת שהם חתמו חוזה עם עיריית ירושלים לתוכנית של מניעה בקרב בני נוער.

לורה ורטון:

זה כבר מה שדיברת עליו עם ה...

טלי שונרי:

שזה לביטחון קהילתי יחד איתנו.

לורה ורטון:

אוקיי, אני אציין גם את זה, שזה...

יהודה פרוידגר:

יש פה עוד מישהו שרוצה לדבר.

לורה ורטון:

כן, סליחה.

ניסים דיין:

טוב, אני באמת שמעתי בקשב רב, ואני חושב שבאמת פה כולם רוצים לעשות הכי טוב. אנחנו, כשיטור עירוני, לא כל כך קשורים למעגל הזה שאתם מדברים עליו, שהוא מעגל חשוב בפני עצמו. אנחנו יותר בקטע האכיפתי. וחבל שלא ידעתי שאני צריך לבוא עם נתונים, אבל בשנת 2025 תפסנו עשרות קילוגרמים של סמים מכל הסוגים, עשרות מעצרים שביצענו לאורך התקופה הזאת. כשמדברים פה על מזרח העיר, מערב העיר, על האזור החרדי, אז באמת מכל המינים ומכל הצבעים. זאת אומרת, הסיפור פה, התפיסות, התפיסות שלנו ביחס לתפיסות שגם המשטרה עושה יחד איתנו, אנחנו יחידה משטרתית שעושה בנפרד מהמשטרה במחוז. זאת אומרת, התפיסות של...

יהודה פרוידגר:

לך יש סמכות לעצור סוחרים?

ניסים דיין:

כן. אנחנו מסתובבים עם שוטרים, ברור. אנחנו יחידה משותפת שמבצעת מעצרים. הסמכויות של הפקחים שלנו, הפקחים בשיטור העירוני, ברגע שמתבצעת עבירה מסוג עבירת סמים, אנחנו רשאים בהחלט לעכב ולעצור את מי שביצע.

לורה ורטון:

אוקיי, אני רק אציין, אתה לא היית אמור לבוא עם נתונים. יש את הקצין שי,

ניסים דיין:

נכון. חבל שלא ידעתי, אם הייתי יודע, הייתי מגיע עם נתונים ועם צילומים.

לורה ורטון:

לא, הוא אמור היה להגיע, אנחנו דיברנו איתו.

ניסים דיין:

נטשטש תמונות וזה, אני לא רוצה להראות כמה ...

יהודה פרוידגר:

תגיד, מה אם אתם יודעים על מרכז, כמו שאמרת, בדוידקה, או לא יודע מה, מחנה יהודה, ששמעתם שבאיזו חצר אחורית שמתנהל שם סחר סמים, יש לכם איזה חיבור איתם? להגיד להם, "לכו למקום הזה, זה קבוע, גם אם עכשיו היום אתם לא יכולים, לכו מחרתיים, תציינו לכם בל"ז, אתם הולכים לעשות שם פשיטה"?

ניסים דיין:

אני אתן לך דוגמה, הוא דיבר על הדוידקה. הדוידקה, הוא לקח את הדוידקה כפרויקט, והיו שם הרבה פניות של תושבים שעוברים שם.

דובר:

אחרי הרכבת.

יהודה פרוידגר:

לא, איפה הם יושבים הסוחרים?

ניסים דיין:

הם יושבים שם...

טלי שונרי:

מול בניין הכלל.

יהודה פרוידגר:

איפה שהדוידקה, דוידקה?

טלי שונרי:

זה יותר אלכוהול, אם אני מבינה נכון.

ניסים דיין:

זה לא סוחרים, זה בסוף אנחנו מקטלגים אותם כחסרי בית. זאת אומרת, אנחנו מתעסקים עם הומלסים. אנחנו, כשיטור עירוני, מתעסקים עם הומלסים, כי בעצם הם ישנים שם. ולא פעם ולא פעמיים הבאנו את התברואה לשם, לשטוף ולנקות כדי להוציא אותם משם, שילכו לקבל עזרה

מהגורמים שמטפלים בהם. אבל בסוף, איך אומרים, זה כוסות רוח למת. הסיפור באמת, איך עושים את טיפול השורש הזה, שהוא חשוב באמת, חיוני לכולנו. ואני אומר לך, התפיסות שאנחנו עושים, זה נקודה. הנקודה היא מה נכנס ומה קורה וכמה סמים מגיעים לכאן. ואם תסתובב בשוק מחנה יהודה, חלק מהטיפול המניעתי שלנו זה לנסות לאתר, אנחנו מאתרים את סוחרי הסמים שאנחנו מכירים אותם, כדי שלא יגיעו לאיזו ילדה או ילד וימכרו לו כדורים או מריחואנה. זאת אומרת, העיסוק הוא עיסוק של כל הזמן. מזרח העיר זה בית חרושת, אתה הולך לבית חנינה, בית חנינה למי שמכיר את לוד, בטח את שומעת על זה, בלוד, כמו כספומטים. אתה הולך ומקבל שם, אתה מכניס את היד, אתה שם חמישים ומקבל שקית.

יהודה פרוידגר:

מקבל שקית.

ניסים דיין:

זאת אומרת, זו החצר האחורית של ירושלים, שלא תמיד רוצים לדבר עליה ולשמוע עליה. אנחנו נמצאים שם כל לילה, החצר האחורית.

לורה ורטון:

יש דגש על זה עכשיו? כי אני הסתכלתי על הנתונים, אלו מ-2022 עד 2023, רק, אבל קרה משהו מוזר, אז אני חשבת, אולי זה דגש על המשטרה, שיש ירידה במספר התיקים שנפתחו בשימוש בסמים או עבירות סמים באופן כללי, אבל יש עלייה של התיקים על סחר בסמים. אז יש על זה דגש עכשיו?

ניסים דיין:

זה בדיוק כמו שאני אמרתי. כל הנושא הזה של צריכת הסמים, אנחנו לא תופסים את המכור או המתמכר או...

יהודה פרוידגר:

הסוחרים בסמים.

ניסים דיין:

אלה שמסתובבים עם שלושה-ארבעה טלפונים ומוכרים, ויש להם תשתית למכור סמים בכל העיר. איתם אנחנו מתעסקים. איתם אנחנו מתעסקים, ואנחנו מתעסקים איתם יום-יום. ואני לא הגזמתי כשאמרתי עשרות קילוגרמים, שאני יכול להביא נתון מדויק. אם תזמינו אותי, אני אביא נתון מדויק, אני אפילו אעשה מצגת, שתסביר בדיוק את הפעילות שאנחנו עושים. אבל עוד פעם, אני אומר, הפעילות היא פעילות מניעתית של טיפה בים.

לורה ורטון:

אבל אני חושבת שיש בזה היגיון, אם מגיעים לסוחרים זה משמעותי. אני חושבת שהנקודות הן באמת טיפול מניעתי וחינוך מצד אחד, ומצד שני הסחר בסמים. אז אני שמחתי שיש עלייה בתיקים, לא כי אני חושבת שיש יותר, אבל כנראה שיש על זה דגש. זה נשמע לי דבר נכון. ויש, זאת אומרת, איך אתם בקשר עם הגורמים השונים בשולחן לגבי איתור רצף?

ניסים דיין:

אני למשל בקשר עם המחלקה של ליליאנה, שמתעסקת עם הומלסים.

כרמית ספיר וייס:

ליליאנה, דיירי רחוב, כן.

ניסים דיין:

היא בקשר רציף איתי, ואנחנו לא פעם ולא פעמיים, גם אם היא רוצה לאתר הומלס שנמצא במקום הזה, גם רק לראות שהוא חי והכל בסדר.

לורה ורטון:

כן, היא מכירה את כולם שם.

ניסים דיין:

היא מתקשרת, ליליאנה, בלילה, ואני שולח איתה צוות כדי שיאתר אותו.

כרמית ספיר וייס:

גם עכשיו נכנס לתמונה אמבולנס לדיירי רחוב, המרפאה הניידת של דוקטור ליפשיץ, תרומה של משפחת ליפשיץ.

לורה ורטון:

אה, באמת?

כרמית ספיר וייס:

כן, זה דבר מדהים בעיניי. אמבולנס נייד, מרפאה ניידת, שתכליתה לטפל בדיירי רחוב.

ניסים דיין:

איפה שאנחנו יכולים להשפיע ואיפה שאנחנו יכולים לעזור, אנחנו באמת שם. מאיפה שלא קיבלנו פניות, ידענו גם לסייע. גם לקבל פניות מבתי ספר. דיברתם על בתי ספר ועל הסברה, גם לקבל פניות מבתי ספר, לבוא ולהסביר ולהמחיש את מה שאנחנו...

יהודה פרוידגר:

זה קריסטל, קוקאין, זהו.

כרמית ספיר וייס:

הם יכולים ללמד אותנו, אני רצינית. אני קיבלתי הרצאה על קטמין, אני קיבלתי הרצאה על התחליף הזול של MD מילדים בני 14, ילדים חמודים. והבנתי עד כמה אנחנו משתרכים אחריהם בקושי, אנחנו בפיגור רציני מאוד אחריהם.

בנג'י יוסף:

זה גם מבחינת איתור, זה לא להגיע עכשיו לשוק, זה להגיע לאינטרנט, לשבת בצ'אטים שאנשים קונים ועושים את הפרסום של אם מישהו יש לו בעיה. כל העולם הזה השתנה, ואנשים כל הזמן...

לורה ורטון:

אני שמחתי גם לשמוע על פעילות המשך של קידום נוער בעניין, של האינטרנט וכל זה. גם היה בישיבה הקודמת, שזה חשוב, אבל טוב לדעת שאתם מטפלים בזה. אני אגיד פעם שלישית. צר לי שנציג המשטרה לא הגיע, כי הוא אמור היה לתת את הנתונים, אבל אתה מסביר בעל פה בגדול מה שהבנתי מהנתונים, והסיבה שרצייתי שידבר על זה, ש...

ניסים דין:

מי שהיה אמור להגיע לפה, היה מחבר גם את הנתונים שלנו.

לורה ורטון:

זה בנפרד?

ניסים דין:

לא. אנחנו יחידות נפרדות בתוך המחוז, בתוך מחוז ירושלים. אנחנו יחידת השיטור העירוני, יחידה נפרדת במחוז ירושלים, אבל היא חלק מהרבה יחידות, היא חלק מהרבה יחידות בתוך מחוז ירושלים. זאת אומרת, הנתונים שאנחנו מעבירים, אנחנו סופחים אותם לתוך המחוז, לתוך התפוקות של המחוז. אז בהחלט הם היום יעבירו לכם את התפוקות שלנו גם.

לורה ורטון:

הבנתי. אוקיי.

יפה אזולאי:

זאת אומרת, אתם השיטור הקהילתי, נכון?

ניסים דיין:

השיטור העירוני.

לורה ורטון:

שיטור עירוני.

יפה אזולאי:

אה, לא קהילתי?

לורה ורטון:

בן ציון זה השיטור הקהילתי.

בן ציון גלינסקי:

ביטחון קהילתי.

לורה ורטון:

ביטחון קהילתי, סליחה. אז יש ביטחון קהילתי ויש...

בן ציון גלינסקי:

אנחנו בקשר, אנחנו מאוד בקשר עם השוטרים הקהילתיים בשכונות, אבל...

לורה ורטון:

יש שיטור קהילתי ויש שיטור עירוני, שזה גם וגם, נכון?

ניסים דיין:

פעם היה שיטור קהילתי, ביטלו אותו, היום יש מש"קים. בכל שכונה יש מש"ק, יש אפילו יחידה של החרדים שמתעסקת לא רק בנושא הזה, היא מתעסקת בהמון דברים, גם בלהקים סוכה באמצע הרחוב או לשים שלט רק לנשים או רק לגברים. לורה מכירה את זה.

לורה ורטון:

עושים, היינו פעם בבית משפט.

ניסים דיין:

לא פעם בעקבות התלונות שלך ישנתי שם באזור מאה שערים, אבל בלי שום קשר, הם עושים שם הרבה דברים. הם באמת איזשהו גשר והוא חשוב מאוד.

לורה ורטון:

אז אין יותר שיטור קהילתי? יש את השיטור העירוני שעובד עם המשטרה?

ניסים דיין:

לא, לא, לא.

יפה אזולאי:

לא, יש שיטור עירוני. קוראים לו אחרת, אבל סליחה.

ניסים דיין:

היה פעם שיטור עירוני, יחידה...

לורה ורטון:

אני הבנתי, אבל אמרת שיטור קהילתי זה...

ניסים דיין:

שיטור קהילתי, יש מש"קים שמתעסקים במגוון בעיות בתוך אוכלוסיות ושכונות.

לורה ורטון:

כן.

ניסים דיין:

דוגמת השכונות החרדיות, ששם זה באמת אתגר גדול לשיתופי פעולה. זאת אומרת, אני יכול לבוא ולהגיד למישהו להפוך משהו, יבוא השוטור הקהילתי וייתן שם איזו הוראה לאיזה רב שהוא בקשר איתו, והרב מוריד למטה ונגמר הסיפור. יש את יחסי האמון שם, שזה משהו שהוא...

לורה ורטון:

שזה דרך המש"קים של השיטור הקהילתי, ואת השיטור העירוני שבקשר עם המשטרה.

ניסים דיין:

אנחנו המשטרה. לא בקשר עם המשטרה, אנחנו המשטרה.

יפה אזולאי:

גם השיטור הקהילתי זה משטרה, כולם תחת משטרה.

ניסים דיין:

כולם במשטרה.

בן ציון גלינסקי:

אבל אנחנו לא משטרה.

יפה אזולאי:

שיטור קהילתי, לא אתם.

לורה ורטון:

תודה רבה, זה מעניין. זה גם עוד חיבור שחשוב אני חושבת להבין אותו. הדברים גם מורכבים וגם משתנים מדי פעם. אבל תודה.

ניסים דייך:

אני משוחרר?

לורה ורטון:

ואולי אם ה... כן, רק שאם תרצה לשמוע, אני חושבת, רצינו לשמוע את שלהבת...

יפה אזולאי:

בקצרה, איזה משהו קטן גם.

לורה ורטון:

שהיא המנכ"לית של מה שהיה פעם האגודה לסמים ואלכוהול.

יפה אזולאי:

האיגוד הירושלמי.

לורה ורטון:

האיגוד הירושלמי. באיגוד הירושלמי הייתי בוועדה.

יפה אזולאי:

זכור לטוב.

לורה ורטון:

זה היה זכור לטוב, כן. זה עדיין זכור לי כגוף חשוב, וזה השתנה, ועכשיו זה משהו אחר. את יכולה אבל להגיד משהו על מה כן עדיין, איך התאגיד עדיין כן קשור לנושאים האלה? כי היום הוא עוסק בכל מיני דברים.

שלהבת חסדיאל:

הרחבנו את הפעילויות לתחומי רווחה וחברה...

לורה ורטון:

עד לקליטת העליה, וכל מיני דברים.

שלהבת חסדיאל:

פניות הציבור, ועולים וקשישים. ואנחנו באמת מנהלים גם כמה מנהלים קהילתיים. אבל בתחום של הסמים, הפעילות שנשארה, אנחנו מפעילים את ה-NA, שאף אחד לא דיבר על זה פה, זאת אומרת, נרקומנים אנונימיים. זו פעילות שמאוד יפה, אני חייבת לציין, פעילות שהיא לא למטרת רווח, כמובן. אנשים שנפלו לסמים ונגמלו, הם נקראים מכורים מחלימים.

יהודה פרוידיגר:

כמה קבוצות?

שלהבת חסדיאל:

יש למעלה מ-14 קבוצות, זה יושב בתלפיות, יש גם קבוצת נשים. יש למעלה מ-300 משתתפים.

יהודה פרוידיגר:

למה זה בנפרד?

שלהבת חסדיאל:

לא, יש כאן נשים שלא רוצות להיות עם גברים.

יהודה פרוידיגר:

ויש קבוצות מעורבות?

שלהבת חסדיאל:

רוב הקבוצות מעורבות. ברור, הרוב גברים.

לורה ורטון:

כמה קבוצות יש? סליחה?

שלהבת חסדיאל:

14. הם מעסיקים את עצמם לבד, אין להם מנהל, אין להם בוס. אני רק שוכרת להם את המקום, וזה הרעיון שלהם. זאת אומרת שהם...

לורה ורטון:

שזה עמותה? זה לא עמותה?

שלהבת חסדיאל:

כלום, אני העמותה. כן, אני רק נותנת להם את הכלים, איפה הם יכולים להתאסף ולהתארגן, כי זה בדיוק... אחד נותן לשני, והם תומכים אחד בשני. זו תוכנית 12 הצעדים. אין שום דרישות להצטרף, מי שמרגיש שהוא צריך את התמיכה החברתית הזאת. פעם בחודש מגיעים סטודנטים, גם כן מעבודה סוציאלית וקרימינולוגיה, לתת להם חיזוק ועידוד מורלי וקצת ידע מקצועי, לגבש אותם.

לורה ורטון:

אבל מי המנחים?

שלהבת חסדיאל:

אין שום מדריך. לא, זה הרעיון שלהם. הם נפגשים פעם בשבוע והם עוזרים אחד לשני להישאר נקיים. כל אחד מספר, כי הרציונל הוא שרק מי שנפל לזה והחלים מזה, יודע ומבין מה השני עובר. ומישהו מבחוץ, פחות.

יהודה פרוידיגר:

כל 14 הקבוצות באותו מקום?

שלהבת חסדיאל:

כן, אבל בכל הקבוצות... רוב האירועים זה בערב, יש כמה קבוצות ב-12:00 בצהריים, אבל גם בשבת יש קבוצה. ומה את שואלת?

כרמית ספיר וייס:

אני אומרת ש-12 הצעדים, בדרך כלל, המדריך מדריכה...

שלהבת חסדיאל:

זה תוכנית גמילה.

כרמית ספיר וייס:

לא, אבל גם אחר כך קבוצות התמיכה הן מבוססות על ליווי של מכור נקי. אני מכירה איזה מכור נקי, לא מכור מחלים, כי הם... זה אותו דבר. את מכירה את המינוח מכור נקי. המכורים הנקיים הם אלה שמלווים, כן.

שלהבת חסדיאל:

נכון.

כרמית ספיר וייס:

זאת אומרת, הם...

שלהבת חסדיאל:

כל אחד שם מחלים וכל אחד...

כרמית ספיר וייס:

עבר איזושהי הכשרה. זה לא רק... אז אצלכם אין?

שלהבת חסדיאל:

רק פעם בחודש מגיעים הסטודנטים האלה מה... זו ההכשרה הכי מקצועית שיש שם.

בנג'י יוסף:

פעם בחודש זו קבוצה הפתוחה.

יפה אזולאי:

זו קבוצה הפתוחה פעם בחודש. כל אחד יכול לבוא.

בנג'י יוסף:

זו קבוצה פתוחה שבה גם אנשים...

יפה אזולאי:

שכל מי שרוצה מגיע.

שלהבת חסדיאל:

300 איש מגיל 17 עד למעלה מזה.

בנג'י יוסף:

זה עובד בכל העולם, וזו קבוצה של המכורים בשביל המכורים, ולכן אין להם שום שייכות פוליטית ולא שום שייכות. אי אפשר להכניס את זה לתוכנית טיפול, כי אי אפשר לפקח על זה, כי זה אנונימי.

שלהבת חסדיאל:

זה הרעיון של זה. הם לא מדווחים לשום רשויות, אין רישום, זה לא מגיע לרשויות אכיפת החוק, בכוונה, זה הרציונל.

יפה אזולאי:

זה קבוצות לעזרה עצמית.

שלהבת חסדיאל:

בהחלט, כן. יש שם מגיל 17 עד למעלה מ-70. אני מכירה יהודי שנמצא שם הרבה מאוד שנים, והוא מגיע כל שבוע.

יהודה פרוידיגר:

כמה שנים הוא כבר נקי?

שלהבת חסדיאל:

למעלה משלושים שנה. והוא מגיע, הוא פוחד ליפול, אז הוא מגיע.

יהודה פרוידיגר:

יש לו, הוא מקבל כאלה מדליות קצת, כמו מדליות קטנות כאלה?

בנג'י יוסף:

יש את הציוני דרך.

לורה ורטון:

אני לא מכירה.

בנג'י יוסף:

יש את החלק של הקבוצה שמאוד...

יהודה פרוידיגר:

אוהבים אותך.

לורה ורטון:

אז יש את הקבוצות האלה שנפגשות אצלך בתלפיות.

שלהבת חסדיאל:

אנחנו שוכרים להם מקום, וראש העיר ביקש בזמנו, וזה מותר.

יהודה פרוידיגר:

מישהו פותח מנקה, מסדר?

שלהבת חסדיאל:

כן, כן, כן.

יהודה פרוידיגר:

זה הכול אתם?

שלהבת חסדיאל:

כן. ויש, יש, שמעתי מהם שיש עוד קבוצות בפסגת זאב, בקריית יובל. אני לא...

יפה אזולאי:

יש בקריית יובל, אבל יש הרבה קבוצות אחרות.

שלהבת חסדיאל:

כן, זה אני לא יודעת.

יפה אזולאי:

יש בקרית יובל...

בנג'י יוסף:

יש בגבעה הצרפתית.

יפה אזולאי:

יש בגבעה הצרפתית.

שלהבת חסדיאל:

אם מדברים על כל ה... מהמניעה עד לאחרי שמחלימים, אז זה הרצף. זה הקצה האחד, המניעה זה קצה אחד, וזה הסוף.

יהודה פרוידגר:

מחלימים.

שלהבת חסדיאל:

כן.

לורה ורטון:

אז זהו? זה...

שלהבת חסדיאל:

יש לי בחור שהוא עוסק במניעה בקרב עולי ברית המועצות, בקרב נוער ובקרב...

יהודה פרוידגר:

מניעה?

שלהבת חסדיאל:

מניעה. נוער בסיכון של יוצאי ברית המועצות. יחידת האיתור נמצאת אצלנו.

לורה ורטון:

יחידת איתור של?

טלי שונרי:

של נוער, שלנו, של יהושע.

לורה ורטון:

אה, כן?

טלי שונרי:

תחת יהושע, כן.

יהודה פרוידגר:

היום זה מדינות חבר העמים, אין כבר ברית המועצות.

לורה ורטון:

אוקיי, ברית המועצות לשעבר.

שלהבת חסדיאל:

אני מקבלת. זה בגדול.

לורה ורטון:

אז יש את האיתור של ה...

יהודה פרוידגר:

אז את רק במניעה ובהחלמה.

לורה ורטון:

לא, איך המניעה? לא הבנתי.

שלהבת חסדיאל:

מניעה בקרב, איך אמרת? עולי חבר העמים. יש רק ל... הוא פועל בקרב מוסדות חינוכיים, חוות הנוער הציונית. הוא הולך למלא מוסדות שנמצאים נוער כזה, ו...

יהודה פרוידגר:

זה כפר נוער, חוות הנוער זה כפר נוער.

שלהבת חסדיאל:

כן, משהו זה, אבל יש שם נוער בעולי ברית... חבר העמים.

יהודה פרוידגר:

עליית הנוער.

לורה ורטון:

ויש שם בית ספר ופנימייה, גם אלה שהגיעו עכשיו מאוקראינה, כן, זהו. הבנתי.
אוקיי, אז זה כל החלק שיש לכם. טוב, אוקיי. אז אני אגיד תודה רבה לכולם, אני מקווה שבפעם הבאה נוכל להתקדם עם עוד כמה נושאים, להבין אותם, אבל גם אני מקווה שיש משהו שקורה, בעיניי זה קורה, לשמוע מה האחרים עושים, כי אני למשל לא ידעתי על הקבוצות האלה, וגם לא ידעתי שיש שיטור עירוני שעוסק בזה. אז תודה רבה.